

Folketingets Socialudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
post@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2024 - 1726

Doknr.
830023

Dato
06-03-2024

Folketingets Socialudvalg har den 23. februar 2024 stillet følgende spørgsmål nr. 247 (alm. del) til social- og boligministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Katrine Daugaard (LA).

Spørgsmål nr. 247:

"Ministeren skriver i svar på spørgsmål 173 "Det kan generelt oplyses, at det følger af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK) artikel 7, at der ikke kan idømmes straf for en forbrydelse, hvis strafansvar er forældet. Hvorvidt der er indtrådt forældelse beror på fortolkning og anvendelse af national ret, der skal opfylde kravet om klarhed og forudsigelighed, jf. Jon Fridrik Kjølbro, Den Europæiske Menneskerettighedskonvention – for praktikere, 6. udgave (2023), side 821. Det vil bero på en konkret vurdering af samtlige omstændigheder i sagen, om straffelovens §§ 215 og 261 er overtrådt, og om der er sket forældelse". Vil ministeren forholde sig til SOU spørgsmål 173, 175, 176 og 178 i forhold til Artikel 25 i FN's Konvention om Beskyttelse af Personer mod Tvungen Forsvinding, der omhandler, at staterne skal undersøge og retsforfølge, hvis et barn f.eks. er stjålet eller dokumenter er forfalskede, og særligt se på Artikel 8 i samme konvention, der omhandler ophævelse af forældelsesfristen, samt redegøre for, om denne konvention ophæver forældelsesfristen, som er gældende i de paragraffer i straffeloven, som ministeriet henviser til?"

Svar:

I SOU alm. del spørgsmål nr. 173 spørges om, hvorvidt nationale strafferetlige forældelsesfrister kan tilsidesættes i sager, hvor straffelovsovertrædelsen udgør et grovere brud på menneskerettigheder.

Til brug for min besvarelse af spørgsmålet indhentede jeg et bidrag fra Justitsministeriet, som straffelovgivningen henhører under.

Der er i bidraget, som er gengivet i mit svar på spørgsmål 173, redegjort for forældelsesfristerne med udgangspunkt i, at sager, hvor et barn unddrages fra forældremyndighedsindehaveren efter omstændighederne kan være børne bortførelse omfattet af straffelovens §§ 215 og 261.

Det fremgår blandt andet, at det er strafferammen for en given overtrædelse, der er bestemmende for længden af forældelsesfristen, og at det beror på en konkret vurdering af samtlige omstændigheder i en sag, om straffelovens §§ 215 og 261 er overtrådt, og om der er sket forældelse. Det fremgår også, at det

følger af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 7, at der ikke kan idømmes straf for en forbrydelse, hvis strafansvar er forældet.

I SOU alm. del spørgsmål nr. 175 spørges om, hvorvidt ministeren anerkender, at der er sket ulovlige eller illegale adoptioner til Danmark, og om der i så fald kan være tale om børnebortførelse i strafferetlig forstand.

Jeg svarede, at jeg ikke havde det nødvendige vidensgrundlag til generelt at konkludere, hvorvidt der har været forhold, der medfører, at internationale adoptioner til Danmark har været i strid med dansk lovgivning eller Danmarks internationale forpligtelser, herunder særligt Haagerkonventionen af 29. maj 1993 om beskyttelse af børn og om samarbejde med hensyn til internationale adoptioner.

SOU alm. del spørgsmål 176 og spørgsmål 178 besvarede jeg med henvisning til mine svar på SOU almindelig del spørgsmål nr. 173 og spørgsmål nr. 175.

FN's konvention af 20. december 2006 om beskyttelse af personer mod tvungen forsvinding indeholder i artikel 8 regler for deltagerstaters nationale forældelsesregler med hensyn til en tvungen forsvinding, og indeholder i artikel 25 blandt andet regler for deltagerstaters nationale strafferetlige regler.

Af artikel 8 fremgår således, at en deltagerstat, som anvender en forældelsesregel med hensyn til en tvungen forsvinding, skal træffe de foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at sikre, at forældelsesfristen for straffesager er lang og står i forhold til denne lovovertrædelses særligt alvorlige karakter og begynder at løbe fra det øjeblik, hvor tvangsforsvindingsforbrydelsen ophører, idet der tages hensyn til dens vedvarende karakter. Deltagerstaten skal også sikre, at ofre for tvungen forsvinding får effektive retsmidler inden forældelsesfristen.

Af artikel 25 fremgår blandt andet, at en deltagerstat skal træffe passende foranstaltninger til i henhold til dens straffelovgivning at forhindre og straffe:

- (a) Ulovlig fjernelse af børn, som er udsat for tvungen forsvinding, af børn, hvis far, mor eller værge er udsat for tvungen forsvinding eller af børn, der fødes i løbet af deres mors fangenskab, mens hun er udsat for tvungen forsvinding,
- (b) Forfalskning, hemmeligholdelse eller ødelæggelse af dokumenter, der bekræfter den sande identitet af de i afsnit (a) nævnte børn.

Som anført i min besvarelse af SOU alm. del spørgsmål 175 har jeg ikke det nødvendige vidensgrundlag til generelt at konkludere, hvorvidt der har været forhold, der medfører, at internationale adoptioner til Danmark har været i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

I forhold til spørgsmålet om strafbarhed og strafferetlig forældelse bemærker jeg, at det som anført i min besvarelse af SOU alm. del spørgsmål nr. 173 beror på en konkret vurdering af samtlige omstændigheder i en sag, om der er sket en overtrædelse af de relevante bestemmelser i straffeloven, og om der er indtrådt forældelse.

Med venlig hilsen
Pernille Rosenkrantz-Theil
Social- og boligminister

Bilag:

Bilag 1: SOU alm. del – svar på spm. 173

Bilag 2: SOU alm. del – svar på spm. 175

Bilag 3: SOU alm. del – svar på spm. 176

Bilag 4: SOU alm. del – svar på spm. 178